

Т-ца Тодорка Ив. Великова

Т-нь Рафаилъ Николовъ

сегодня

12 май 1911 година.

Иварна.

Съдбоносна дата.

Още една неделя ни дѣли отъ 5 юний, когато Българския народъ е повиканъ да избере прѣдставители за Великото Нар. Събрание.

Пет юний е съдбоносна дата, защото тя ще рѣши въ една или друга смисълъ конституционния въпросъ, въ зависимостъ отъ това какъ прѣдставители ще прати Българския народъ въ В. Нар. Събрание. Съдбоносна е, защото Вел. Н. Събрание ще се занимава съ въпроса за измѣнението на конституцията, основния законъ, който урежда правата и свободитѣ на българскитѣ граждани. Съдбоносна е и затуй, защото днешното правителство е дало въ миналото доказателства, че то е врагъ на широкитѣ права на гражданина и безмълвенъ робъ на личната воля на на Царя. Амамата, съставена отъ нѣкогашнитѣ чорбаджии, шпиони на турската властъ, румелийски византийци, хора, които даваха *мазарѣ* до Камилъ-паша, прѣзъ врѣме на съединението, за да ги спаси отъ *българската армия* и отъ хората, които се хранеха отъ рускитѣ казани за да служатъ на руската политика, днесъ тия двѣ категории сж си подали ръка за да образуватъ сила, която да наложи на Българската конституция духъ на *консерватизмъ и монархизмъ*. Това е една отвратителна и мръсна коалиция, която трови българската атмосфера.

Компрометирана въ лицето на своитѣ водители, които чрѣзъ маса злодѣяния, политически убийства, кражби и гешефти, сж спѣчили прѣзрѣнието на всички почтени хора, тая своето рода сила, жадна за властъ не спира прѣдъ нищо. Прослѣдете цѣлата дѣйностъ на народняшката партия, сиомнѣте си за нѣкогашната „борба противъ личния режимъ“, погледнете днешното ѣ пѣзание прѣдъ краката на държавния глава, прибавете къмъ това и овчедушето на тѣхнитѣ съюзници и вие ще имате пълна картина на образцова подлостъ, коварство и развратъ въ управлението.

Датата е съдбоносна, момента е важенъ. На 5-й Юний трѣбва българския избирателъ да отиде на избирателнитѣ урни съ съзнанието за безчисленитѣ злини, които е нанесла на Българския народъ консервативната партия, съ дълбокото съзнание, че се готви *засада* на българската конституция. И прѣди да пустне своята бюлетина, той трѣбва да узнае кои сж се борили и създали демократичния и либераленъ духъ на нашата конституция. Българския избирателъ трѣбва въ

този важенъ моментъ да знае, че не е достатъчно да избѣгваме самоалото, да го посочваме, да го осжждаме.

Нуждно е въ този моментъ съ общи сили да го прѣдотвратимъ. И, ако се готви едно посѣгателство на конституционитѣ права на гражданитѣ, дългъ се налага на всички добри синове на отечеството да се сдружатъ и съ общи усилия да отбиятъ пакостничеството, да спасятъ себѣ си.

Мѣлчанието, което правителството пази до днесъ по конституционния въпросъ, идва да усили въ насъ убѣдението, че неговитѣ намѣрения не сж чисти, че то ще се помжчи да осжществи не осжществитѣ мечти на миналото.

Нека, прочие, всички на 5 юний съ бюлетината си да спомогнемъ за демократичното и либерално измѣнение на конституцията, като нанесемъ поражение на правителствената консервативна коалиция.

Секретнитѣ стайчки и избирателнитѣ пликѣве.

Една отъ заслугитѣ на демократическата партия е тая, че по слѣдната осигури напълно тайната на гласоподаването.

Нѣма по священно право за гражданитѣ на една конституционна държава отъ правото на гласоподаване.

Съ силата на избирателната бюлетина гражданитѣтъ проявява силната си и непоколебима воля и единствено чрѣзъ нея участвува въ управлението на страната. Държавата е длѣжна да остави свободно да се прояви народната воля.

Покрай другитѣ мѣрки, за да се запази тайната на гласоподаването, демократическата камара учреди секретната стайчка и избирателния пликъ.

Българскитѣ избирателенъ корпусъ, състоящъ се отъ около осемстотинъ хиляди души, е призованъ на 5 юний да изпрати свои избраници въ Търново, дѣто на деветий юний ще се почнатъ бурни състѣзания за защита на народнитѣ правдини и свободи. Осемстотинъ хиляди граждани ще трѣбва да минатъ прѣзъ секретнитѣ стайчки, дѣто сами съ себе си ще се съвѣщаватъ, и ще питатъ себе си: кому да дадатъ гласовѣтъ си?

Има избиратели самоотвержени и съ открити чела, които нѣма защо и отъ кого да криятъ за кои листа гласуватъ, но малцина сж такива избиратели. Голѣма частъ отъ избирателитѣ сж хора зависими, които основателно има да се страхуватъ даже за положението си, ако по нѣкакъвъ начинъ се узнае, че не сж гласували било за силнитѣ на деня, било за тоя или оня кандидатъ. Днесъ, когато тайнитѣ стайчки и избирателнитѣ пликѣве сж въведени, такъвъ страхъ е неоснователенъ. Работникътъ, който е на служба при господари си кандидатъ, днесъ може да не гласува за послѣдния, защото тайната стайчка го протектира.

Дребнитѣ чиновникѣ, днесъ нѣма да се страхува отъ уволнение, ако не гласува за правителствени кандидати, защото избирателниятъ пликъ го гарантира.

Тайната стайчка е сжщо и емблемата на равенството, защото всички избиратели безъ изключение ще трѣбва да минатъ прѣзъ нея.

Прѣзъ тайната стайчка ще мине тежкитѣ търговецъ народнякъ, ще изпеува и ще излѣзе за да си даде избирателния пликъ на прѣдсѣдателя на бюрото, и съ въдишката ще си спомни, какъ едно врѣме при други врѣмена изборитѣ сж ставали нѣкакъкъ иначе.

Прѣзъ тайната стайчка ще мине наивнитѣ избирателѣ цанковитѣ и ще си зададе въпроса: по силата на що, той е днесъ длѣженъ да гласува за черни реакционери — врагове на конституционитѣ свободи.

Въ малката демократична Швейцария, гражданитѣ наричатъ тайната стайчка мѣсто на *политическа изповѣдъ*, а ние слѣдва да я нарежемъ, като имаме прѣдъ видъ досегашната несигурностъ за проявление на свободната воля, *мѣсто на политическо самосъзнание*.

Голѣма частъ отъ гражданитѣ избиратели сж се въздържали да взематъ участие въ досегашнитѣ избори единствено, защото тайната на гласоподаването не е била обезпечена. Днесъ тая опасностъ вече не осжествува, и ето защо трѣбва да се очаква, че въ прѣдстоитѣ избори ще гласува едно нечувано до днесъ мнозинство граждани.

Едва ли има други градъ въ България като Варна, дѣто гражданитѣ да сж вземали тѣй живо участие въ политическитѣ борби отъ освоеніето дори и до днесъ. Е добръ, въ тия сждбоносни дни, прѣдетой на варненци единъ пътъ повече да засвидѣтелствуватъ своята заинтересованостъ къмъ общественитѣ работи. Варненци нѣма да забравятъ, че избирателното право е осжществено и *единъ дѣлъ*, и тоя дългъ имъ налага на 5 юний всички, единъ по единъ да минатъ прѣзъ тайнитѣ стайчки и въ избирателния си пликъ да поставятъ бюлетинитѣ си за лицата, които сж готови най достойно да застъпятъ исканията и схващанията имъ, за единъ правиленъ и истински конституционенъ животъ, и които ще бранятъ народитѣ свободи.

Варна, 28 май 1911 год.

Н. Н. М.

Краятъ на коалицията.

Всѣки денъ става все по ясно и повече отъ положително, че сливане между нароняци и прогресисти нѣма да има. Не само, че сливане нѣма да има, но е въпросъ дали нѣма да бждемъ изненадани прѣди 5 юни съ излизането изъ кабинета на една отъ тия партии.

Отношенията между народняци и прогресисти сж толкова обтегнати, че едни други не искатъ да се видятъ. Не само че нѣма искреностъ между тѣхъ, но ежедневно четемъ телеграфически оплаквания отъ народняци срѣщу прогресисти и обратното. Това не се скрива и отъ народняшкитѣ органи. Тѣ сами викатъ: — „долу фалшѣтъ, съ който се маскира коалицията; долу фалшѣтъ, съ който се говори за сливане“. — Това сж думи на в. Нова Балканска Трибуна, който въ броятъ си отъ 24 т. м., разкрива картитѣ и въ уводната си статия подъ надсловъ: „*кждъ водите народната партия*“ казва:

„Нека разкриемъ картитѣ. Има ли искреностъ между народняци и прогресисти? Отговаряме велегласно — *нѣма*. Има ли желание за сливане? — *Нѣма*. Това, което правятъ управителнитѣ тѣла, е единъ жестъ на широкъ церемонилъ, прѣдначенъ да залѣзва пѣстритѣ тѣли и да крѣпи едно положение, което има за скелетъ дѣжата и етикетътъ. За да запазятъ въ своитѣ ръцѣ великата сводница — властта, осемъ души приицватъ отъ горѣ серенади, когато отдолу бучи негодуванието и се разсипватъ основитѣ на партии, които сж били силни и надеждни въ оппозиция. Въ пълната дръмка близо до княжеския скютъ не достига реветъ на бурята — очитѣ сж примрѣжени отъ блѣсъкътъ на високото положение и не виждатъ катастрофата. Е добръ, намъ ни боли и ние излизаме да кажемъ: събудете се, не виждате ли какво става подъ васъ — долу — не виждате ли, че висите само на стола, който се люлѣе отъ него за да ви хвърли послѣ долу. Не виждате ли, че вие се слѣпихте съ неискренность, и не знаете ли, че съ лѣжа не се живѣе? Срѣщнете който щете народнякъ и го питайте какъ гледа на положението и ще чуете тежката истина, че хубави ентузиазмъ въ партията, каленъ въ 13 годишна борба е изчерпанъ и, че е настъжило положение, което застрашава бѣдацето на самата партия. „Ние дойдохме на властъ само за едно шефство“ — се казва отъ народняцитѣ — ние прѣдадохме нашата армия и сега сме съ празни ръцѣ и капитулирахме безславно“ — добавятъ други. Въ тия заявления има нѣщо вѣрно и колкото малко и да има истина въ тия симптоматични изявления, все пакъ то е страшно, защото онова, противъ което се зовѣше цѣлата маса за борба, вижда вече какъ народната партия се смущава отъ вътрѣшни сътресения, какъ тя свали на половина своето хубаво калено въ 13 годишна оппозиция, оржже — нѣщо, което отдавна желаше княза.

При това тежко положение, когато отгорѣ се поси сатанинския смѣхъ на едного, ние викаме: долу фалшѣтъ — помислете какво правите, кой остава доволенъ? — Само князѣтъ!“

Слѣдъ тия разкрити карти ние не знаемъ дали може да става дума за сливане, и дали ще се памѣри нѣкой, който да повѣрва на залѣганията, които се правятъ отъ упра-

вляющитѣ, които излизатъ прѣдъ избирателитѣ съ обещания, които ужъ мислятъ да реализиратъ като властници, когато за всѣкого е повече отъ ясно, че туй правителство е врѣменно, стѣмнено отъ горѣ, съ назначение да произведе изборитѣ и слѣдъ 5 юни да си върви. Че такъвъ ще бжде краятъ на коалицията въ това не се съмняваме, но не само туй, ние допускаме, че е възможно да се разкапе тя сама и прѣди 5 юни. Къмъ това ни навѣжатъ катадневнитѣ нови вражди избухнали между двѣтъ партии. И ако до сега тѣ се крѣпѣха, това се дължи само на внушението, което се разпространява отъ София, че властта ще може да бжде обезпечена за по дълго врѣме, стига да се постигне механически съюзъ. Но слѣдъ всичко станало, повече отъ положително е, че сливане нѣма да има; че правителството само дава да се разбере, че то е правителство врѣменно, което дойде да свърши изборитѣ и да си мине реда; че личния режимъ нѣма да може да се радва на побѣдата, на която се надѣва; че денѣтъ 5 юни ще погребее единъ пътъ за винаги консерваторщината, която въ миналото си е дала доказателства, че тя е най-голямъ врагъ на народнитѣ свободи.

Дже при успѣхъ въ изборитѣ за В. Н. С., какъвто недопускаме, като виждаме повсемѣстно силно опозиционно настроение въ страната — коалицията не ще се задържи слѣдъ В. Н. С. — Като така, на избирателитѣ се налага дългъ да прѣцѣнятъ добръ момента и да не се приспиватъ отъ обещанията на правителственитѣ кандидати и агитатори за нѣкакви благи намѣрения на правителството.

Само една седмица ни дели отъ денѣтъ, въ който българския избирателъ ще трѣбва да покаже на цѣлъ свѣтъ, че той е достоенъ да пази своитѣ правдини. Прочие, нека бждемъ будни и въ изборния денъ да напустнемъ всѣкаква друга работа и като единъ да се стечемъ прѣдъ изборнитѣ урни съ опозиционна бюлетина въ ръка, за да дадемъ отпоръ на консерваторщината, срѣщу която винаги сж се борили княшки либералнитѣ течения и сж я провалявали. И сега ще я провалимъ, стига да се положатъ всички усилия, които ще ни баджѣтъ положителенъ успѣхъ и побѣда въ дени на изборитѣ.

Резултатъ отъ ревизията на добришната община

Шефъ-дъвова на клокъарския и недобростѣстни въ насъ ежедневенъ печатъ вѣстникъ „Рѣтъ“, прѣди нѣколко дни афишира за нѣкакви злоупотреби и нередовности въ Добришката Градска Община. Цѣли народняшки печатъ въ унисонъ трѣбятъ противъ демократическитѣ общински свѣтѣ, за да подготвятъ обществото, та когато ще посѣгнатъ да извършатъ беззаконно — разтурянieto на свѣтитѣ, да посрѣщне обществото това по спокойно. Тази е и безъ съмнение цѣлата

на в. „Ръч“, гдѣто иска да създа-
че пастроение и против Добришки
общински съвѣтъ.

Ревизията е вече привършена и
ний днесъ съ гордостъ изпасае
констатиранитѣ „непредности“, на-
рушения и „злоупотребления“ на
съвѣта:

1. Констатирано е, че общин-
ския съвѣтъ въпрѣки постановлени-
ята на правилника за прилагане
закона за градскитѣ общини е из-
разходвалъ 41000 лв. отъ фонда за
водата за погашане на общинския
дѣлъ къмъ Б. Н. Банка. Съвѣта
е далъ слѣдующитѣ обяснения: това
рѣшение е взето отъ бившия, общин-
ски съвѣтъ (коалиционна мѣжду де-
мократи и радослависти) и мотиви-
рътъ сѣ биле, че общината за сво-
итѣ 98000 л., които имала въ Б.
3. Банка, получавала 980 лева ли-
хва, а за дългѣтъ си отъ 41000
лева къмъ Б. Н. Банка плащала
лихва 2870 л. Попеже тогава въпро-
сътъ сѣ докарвалъ на водата е
е билъ въпросъ, който би могълъ да
се уреди едва слѣдъ 2—3 години,
съвѣта е рѣшилъ да се изплати
дълга и съ това е икономисълъ еже-
годно по 2400—500 лева, или до
тая год. сѣ икономисали 78000 лв.

За подобни дѣяния, които сѣ
имали за цѣль само интереса на
общинската каса, единъ общински
съвѣтъ никой не би дрѣзналъ да го
обвинява, а камо ли и да става дума
за пѣвака отговорностъ.

2. Общинския съвѣтъ се обвинява,
че е уволнилъ незаконно градската
лѣкарка Д-ръ Браварова. Това об-
винение, е също несъстоятелно, за-
щото, закона за градскитѣ общини
казва, че уволнението и назначени-
ето на общинскитѣ лѣкари става
отъ общинския съвѣтъ. Дѣйстви-
телно въ закона за опазване общес-
твенното здравие, е казано, че трѣбва
да се вземе мнението и на Върхов-
ния медицински съвѣтъ, но въпро-
сътъ е само до „мнението“.

Общинския съвѣтъ е напълно вла-
стенъ да извърши това уволнение,
защото той е, който познава по-до-
бръ локалитѣтѣ условия. Независимо
отъ това съвѣта е божествено едно ау-
тономно учрѣждение и неговитѣ
прѣрогатици сѣ ясни въ случая, за
да се разбере, че той е дѣйствувалъ
твърдъ законно. Ако единъ Мини-
стеръ Гешевъ, отъ висотата на днеш-
ното си положение, извърши едно
грубо потѣпване на законитѣ — по
отношение уволнението на начални-
ка на канцеларията при Народното
собрание, то колко по малко трѣб-
ва да се считатъ отговорни общин-
скитѣ съвѣтници, които сѣ изпъл-
нили само едно свое законно рѣшение.

За подобно дѣяние общинския съ-
вѣтъ не носи никаква отговорностъ
и въписването му въ ревизионни
актъ е само едно желание да се
види, че има изобщо обвинения про-
тивъ общинския съвѣтъ.

3. Отдаването е било незаконно
доставката на лѣкарствата за бѣдно-
болни по доброволно съгласие. Това
заключение, Господинъ Ревизора отъ
гдѣ го вади незнаемъ, но той е
грознно изобличенъ въ отговора на
съвѣта, който му посочва, че сѣ
извършени три търга, които не сѣ
се състояли по невявяване на кон-
куренти и едва тогава се сключва
контракта за доброволното съгласие.
Собствено той Ревизора самъ съзна
грѣшката си и на тоя пунктъ вече
е поставилъ кръстъ.

4. Сбирана била извънъ прѣд-
виденитѣ въ закона такси — такава
за право посредничество въ житна-
та борса.

Общинския съвѣтъ е съставилъ
прѣзъ 1909 година допълнителенъ
бюджетъ, който билъ надлѣжно ут-
върденъ отъ Министерството на
Внѣшнитѣ Работи. Въ това дѣй-
ствие нѣма нищо не законно, за-
щото сумитѣ сѣ внесени въ общин-
ската каса и защото е дѣйствувало
възъ основа на единъ утвърденъ
бюджетъ.

5. Констатирано е само — безъ

да има за това пѣвака отговор-
ностъ, че комисията, която ходила
въ Романия, за купуване на коне,
била многобройна и че е купила са-
мо двѣ кобили, когато трѣбвало да
купи 17 коня. Съвѣта отговаря:
комисията не е купила коне, за-
щото биле скъпи, а послѣ ги е наба-
вила отъ тукашния пазаръ. За то-
ва не може да има никаква отго-
ворностъ, това признава и самия
Ревизоръ.

Ето това сѣ то „обвиненията“
противъ общинскитѣ съвѣтъ, ето това
сѣ то „мотивитѣ възъ основа на които
ще се иска разтурването на съвѣта.
Въ тая страна трѣбва всичко да се
е метаморфозирало въ безчестие, трѣ-
бва да е настѣпило общо объзу-
мяване, за да се мисли, че за дъл-
ния които сѣ чисти отъ умисълъ,
които сѣ имали за база само инте-
ресътъ на общината, ще се намѣ-
рятъ сѣдници, които ще кажатъ:
„да, този съвѣтъ трѣбва да се раз-
тури!“ И ако ние доживѣемъ тоя
моментъ, тогава неостава нищо дру-
го освѣтъ да се мисли страната е
трѣгвала въ пѣта на явната анар-
хия.

Въ акта е констатирано още:

1. Че общинската каса била оце-
тена съ 810 лева, попече 4—5 ду-
ши сѣ искали да напишатъ изби-
рателнитѣ тефтерчета по 20 стотин-
ки, а общината ги е дала на 28
души по 40 стотинки.

Прѣди всичко тия Г-да сѣ пода-
ли заявлението си тогава, когато по-
чти биле раздадени картитѣ, а още,
по важното, не е могло да имъ се
дадѣтъ само на тѣхъ, защото 4400
карти, тѣ едва биха могли да ги
напишатъ въ продължение на 50
дни. Срокътъ за написването и раз-
даването на картитѣ е билъ само
45 дни. Очевидно е, че общината
не е можала да уважи едно иска-
ние, което отъ една страна е по-
слѣдвало късно, а отъ друга страна
е било съвършено неоснователно
поради невъзможността 5 души да
извършатъ въ такъвъ кратъкъ срокъ
подобна грамадна работа. Нека не
се забравя, че за ненавършенното
раздаване картитѣ кметовѣтъ на об-
щинитѣ носятъ една тежка отговор-
ностъ. И за хатѣра и интереситѣ
на пѣваки 5 души, които сѣ ни-
що не можеха да гарантиратъ свое-
врѣменното и добросъвестно из-
пълнение на работата, общината не
е могла и не е трѣбвало, да тури
себе си на едно тежко изпитание.
Възнаграждението 40 стотинки е
опрѣделено отъ общинския съвѣтъ
и е надлѣжно утвърдено, така че
при горнитѣ условия, общината не
само, че не е ошетила своитѣ ин-
тереси, а на противъ е изгубила
единъ дългъ — който прѣнебрегнатъ
влече, даже, углавна отговорностъ
за респективнитѣ отговорни лица.

2. Издадено е било свидетелство
на кое лице за снабдяване съ крѣ-
постенъ актъ, когато ужъ мѣстото
било общинско.

Несъстоятелността на това об-
винение веднага заличава, като се
има прѣдъ видъ, новия законъ за
нотариуситѣ. Сега не е достатъчно
да имашъ свидетелство отъ общи-
ната, която не казва нищо друго
освѣтъ, че имота е записанъ, а вла-
дението и собствеността се доказ-
ватъ въ сѣда отъ свидетели подъ
кѣтва. Фактъ е, че по книгитѣ на
общината лицето Атанасъ Върба-
новъ има записано мѣсто — това у-
достоверява общината, а чий е имо-
та? — това вече както казахме, е
работа на нотариуса да провери по
начинъ който, закона му опрѣдѣля.

Така че, лицата подписавши сви-
дѣтелството — помощникъ кмета и
подсекретаря не носятъ никаква ма-
териална и углавна отговорностъ.

3. Загубили се биле украшенията
на пѣвака табла. Ревизора държи
бирника отговоренъ. Но по неговото
заявление, той при приемането отъ
стария бирникъ приелъ е таблата
безъ да я пригѣжда. Възможно е
това загубване да е станало и по

рано, обаче, днесъ се констатира-
тъ и отговорността е на днешния бир-
никъ.

При, това, много по рано кмета
за тоя случай бѣ съставилъ пуждния
актъ и го бѣ изпратилъ на сѣдеб-
ния слѣдователъ.

Съ тоя пунктъ се изчерпватъ кон-
статиранитѣ „непредности“ и на-
рушения“ нигдѣ нѣма констатирано
пѣвако злоупотребление; съ тоя
пунктъ се завършва атестацията за
дѣйността на общинския съвѣтъ,
която атестация добива своето ист-
инско значение, като имаме прѣдъ
видъ слѣдующия цитатъ отъ самия
актъ на Ревизора:

„Всички общински доходи, до-
ставки и даването подъ наемъ об-
щинскитѣ недвижими имоти сѣ отда-
вани на прѣдприемачи чрѣзъ търгъ,
съгласно закона за общественитѣ
прѣдприятия. Търговитѣ сѣ произ-
вѣждани отъ комисията, прѣдвидена
въ чл. 23 отъ закона за обществен-
нитѣ прѣдприятия. Тържнитѣ кни-
жа сѣ прѣдставени на общинския
съвѣтъ за утвърждение. Рѣшенията
за тия случаи сѣ прѣдставявани на
по-горното началство за утвържде-
ние, съгласно чл. 57 отъ закона за
Градскитѣ общини.

Слѣдъ утвърждаването на тър-
говитѣ сѣ сключавани надлѣжнитѣ
контракти. Отъ закупачитѣ на об-
щинскитѣ доходи и наемателитѣ на
общинскитѣ недвижими имоти сѣ взе-
мани полици. Изплащането на по-
лицитѣ е ставало винаги въ паде-
житѣ. Това се подкрѣпи отъ касо-
вата и приходната книга на общи-
ната“.

Това признание на самия Ревизоръ
идва да усили фактитѣ, които
изобличаватъ всички недобрѣвѣст-
ници, на които желание е, да ви-
дѣтъ общината разтурена.

Ние питаеме всичко честно въ на-
шия градъ; слѣдъ като днешния об-
щински съвѣтъ сѣ единъ краенъ трудъ
направи сума улици и отгърва граж-
данитѣ отъ вечната калъ; слѣдъ ка-
то даде едно освѣтление на града,
каквото малко градища имать; слѣдъ
като почти уреди въпроса съ када-
стрирането на града-единъ основенъ
въпросъ за благоустройството; слѣдъ
като направи тротуаритѣ, които пра-
вятъ тѣй гиздавъ града ни; слѣдъ
като построи основно училище въ I
уч.; слѣдъ като уреди добръ финан-
совото положение на общината-бви-
шия съвѣтъ бѣ оставилъ недобори
40000 л., който днесъ сѣ вече уре-
дени. Тукъ нека спомедемъ, че так-
ситѣ отъ смѣтѣта, тротуаритѣ и па-
дрѣцната, сѣ биле години занема-
рени и трѣбвало да се назначава
специаленъ персоналъ за да се из-
чистватъ неуредитѣ на бившия съ-
вѣтъ; слѣдъ асичкиятъ грамадни раз-
ходи, днесъ има спестени около
150000 лева, безъ общината да има
пѣвакѣтъ дългъ.

И най послѣ слѣдъ като тури на-
чалото на единъ отъ най-жизненитѣ
за града въпроси-водоснабдяването,
за който цѣль е ангажиранъ инже-
неръ, който проучва вече въпроса,
слѣдъ всичко това и при палично-
стѣта на блѣдния ревизорски актъ,
питаеме ние, би ли се намѣрилъ до-
бросъвестенъ чѣловѣкъ, който ще
каже: „да, и при всѣ това трѣбва
съвѣта да се разтури“. О! ние не
вѣрваме, ние не вѣрваме, че тамъ
поне между служителитѣ на Темида
ще се намѣрятъ люди, които забра-
вляйки свето високо назначение, ще
се откъдѣтъ на дивитѣ партизански
давления.

Дабришки Граждани, прѣди коро-
нованитѣ сѣдни да кажатъ своята
присѣда, вие ще а кажете и ние сме
сигорни, че тя не ще бѣде потѣм-
нава отъ пристрастията, а ще бѣде
плодъ на вашето чистосърдечие.

Нека тия, които дириха храна за
себе си въ разпространението на раз-
ни слухове имать пакъ на ново смѣ-
лостѣта да ви заблуждаватъ, но ние
сега вѣрваме, че вие ще имъ даде-
те, при новитѣ имъ опити, заслу-
женото.

ДОПИСКИ

До редакцията на в. „Воля“.
Копие в. „Прѣпоречъ“ и в. „На-
родна Сила“.

Въ кореспонденцията отъ Варна,
напечатана въ брой 60 на в. „Во-
ля“ по случай прѣбыванието на
ромѣнската Кралица въ Евксино-
градъ, ми се приписва една по-
стѣпка на невѣжливостъ. Подъ
надслова „Единъ невѣжливъ кметъ“,
кореспондентътъ ви съобщава, че
сѣмъ отжествувалъ както при по-
ерѣщането, тѣй и при изпраща-
нето на Кралицата. Съобщението
на вѣстника Ви е вѣрно, ала мо-
ето отжествие се дължи не на
никакъвъ новъ демократизъмъ, както
пише дописникътъ, а на обстоя-
телството, че никой не ми е съоб-
щавалъ нито за идването, нито за
заминаването на кралицата. Азъ
поискахъ своевременно дори свѣ-
дѣния по тоя въпросъ отъ Вар-
ненското окръжно управление, но
отъ тамъ ми се отговори, че съ-
общение и покана ще има напра-
во отъ двореца и че ще да при-
сѣтствуватъ само ония официални
лица, които имать покана. Такава,
обаче, азъ не получихъ. При все
това, като узнахъ за пристигането
на кралицата, отидохъ въ Евкси-
ноградъ и се разниоахъ въ регистра.
Това е истината. И ако г. ко-
респондентътъ ви не е имать же-
лание да пуствне една дребна за-
качка, трѣбвало да разбере, че
Варненскитѣ кметъ не е невѣж-
ливъ, но той не може и не бива
да бѣде между публиката, като
обикновенъ посрѣщачъ.

Варна, 23 май 1911 година.

Съ почитъ: **Ив. Цервъ.**
Варненски кметъ.

Министру Внѣшнитѣ работи.
Копие-Министра обществ. сѣради и
вѣстникитѣ: Камбана, Прѣпоречъ,
Народенъ Гласъ и Народна Сила.

Считайки работниците на приста-
нището и талигаритѣ за избирате-
ленъ добитѣкъ, днесъ градоначалника
съ двама пристава и единадесетъ
души стражари запасани съ кубу-
ритѣ си, придружени отъ една шай-
ка народняшка, дойдоха въ канце-
ларията ми насилъ за да заграбятъ
властѣта, съ които сѣмъ облеченъ
по правилника за пристанището, ка-
то ме заплашваха, че ще ме хвър-
лятъ прѣзъ прозореца. По реда въ
правилника за пристанищата само
по кметска заповѣдъ може да ми се
отнеме властѣта.

Внушете на вашата полиция да
зачита законитѣ и да не съдѣйст-
вува да възкрѣсватъ едно-врѣмеш-
нитѣ народняшки шайки.

Надзирателъ касиеръ на талигар-
ското съсловие: **Янко Ивановъ.**

До почитаемата редакция на
в. „Народна Сила“.

Моля почитаемата редакция на
в. „Н. Сила“, да даде мисностъ
на настоящото ми:

Съ напечатването на редъ антре-
филета въ в. „Св. Гласъ“ броеве
46 отъ м. г., 1, 2 и 14 отъ н. г.
автора на тия антрифилета систе-
матически цѣли да бѣда компро-
миранъ въ своята служба, а съ ан-
трефилето „Афера“ печатано въ бр.
17 на сѣщия вѣстникъ ми се при-
писватъ позорни за честѣта ми дѣла
като ме прѣдставя за нѣкакъвъ
„аферистъ“ и сѣ цѣль клѣветничес-
ка — сѣмъ се приписва, че сѣмъ писалъ
4—5 писма въ които сѣмъ опи-
свалъ „какъ да се постѣпка съ доста-
вата на недоброкачественитѣ трѣ-
би и още много други мистериозни
работи“.

Въ броеве 13 отъ м. г. и 21 отъ
н. г. на в. „Н. Сила“ пояснихъ, че
спукването на трѣбитѣ по водопро-
вода не се дължи на грѣшки въ фа-
брикацията имъ, както твърди прѣд-

приемача г. Благой Пѣйчевъ за да
не плаща спуканитѣ отъ него трѣ-
би, а се дължи на лошия прѣвозъ
и главно на силнитѣ удари получе-
ни отъ невнимателното имъ нато-
варване и разтоварване по пѣтя отъ
пристанището до мѣстото на построй-
ката, а за „уловеното тайно писмо“
за каквото в. „Св. Гласъ“ подѣл-
таше и отъ което допускаше да из-
лѣзе „пѣвака аферка пакъ по спук-
ването на трѣбитѣ“, най настоя-
телно молѣхъ да се публикува това
писмо.

Дълго чакахъ да видя публикувани
моитѣ писма съ компрометирующе съ-
държание и най послѣ се напечата
въ бр. 59 на в. „Свѣтвица“ едно
мое писмо отъ 27 януари м. г. пра-
тено до г. Инженеръ Иосифъ Ив.
х. Стояновъ, когато той бѣ делеги-
ранъ въ Лиежката ливница за присе-
мане трѣби за варненския водо-
проводъ.

Въ това писмо, въ което редак-
цията не се е засрамила да печата
и работи отъ интименъ характеръ,
умишлено му е избѣгнѣтъ смисъла
съ цѣль да бѣда прѣдставенъ като
аферистъ и да бѣда компромиранъ.

Смисъла на писмото ми е изо-
начена съ вмѣстването, въ него, са-
мо на едно „Да“, което избѣгна тая
смисълъ отъ описателна въ повели-
телна и върху това „Да“ е скроена
историята за афери и мистерии по
доставката на трѣбитѣ.

Безъ да коментирамъ по вече оста-
вамъ на почитаемитѣ читатели да
сѣдятъ кой е кривъ и кой е правъ
отъ слѣднитѣ 2 писма на г. Инже-
неръ х. Стояновъ, отъ които едното
прѣдшествова моемо писмо, а дру-
гото е отговоръ на сѣщото, като се
съпоставятъ тия писма съ изопъчени
пасажъ отъ моемо писмо.

Лиежъ, 12 януари 1911 год.

Драги Бончевъ,

Днесъ получихъ картата ти и двѣ
сѣ причинитѣ, които ме накараха да
ти пиша: едно че пари нѣмамъ, а
второ бѣлъжката, която правихъ
върху тежеститѣ въ трѣбитѣ.
Процедурата въ фабриката ти е по-
вече отъ позната, пѣма защо да ти
я описвамъ; ти знаешъ че пѣмамъ
възможностъ да присѣтствувамъ на
тегленето на всичкитѣ трѣби, но
пѣкъ за това права твърдѣ на често
повторни тегления на изпитани-
тѣ, прѣтегленитѣ некоалтаризирани
трѣби и никога — съ сѣвѣмъ мал-
ки изключения — не сѣмъ намѣрилъ
разлика въ тежеститѣ, които сѣмъ озна-
чени върху самитѣ трѣби. Азъ прѣд-
полагамъ че си намѣрилъ разлика
въ трѣбитѣ отъ D=80, защото тамъ
най-леко се правятъ грѣшки, които
ако и да бѣдатъ съ 1—2 кгр., много
повече влияятъ върху допустими
процентуаленъ минимумъ отъ колко-
то върху голѣмитѣ трѣби, които азъ
особено строго надзиравамъ. Моля
те обясни ми по подробно при кои
трѣби се намѣри тази разлика, да
не би да сѣ трѣбитѣ изливани въ
врѣмето слѣдъ заминаването на
Г-на Кърджиева и прѣди моемо ид-
ване, трѣби които, за да приема и
да дамъ възможностъ на компанията
да товари на врѣме — трѣбвало
да приема по набърже. Това, което
ми пишешъ много ме очуди, защото
азъ обръщамъ внимание на пѣлата
работа, но виждамъ, че трѣбва да
бѣда още по внимателенъ. За това съ
картата ти въ рѣжа отидохъ вед-
нага при Г-на Lelongue и сериозно
му обрънахъ вниманието върху този
фактъ. Въ всѣки случай азъ по ни-
кой начинъ не прѣдполагамъ, че тукъ
има нѣщо направено умишлено, а
прѣдписвамъ това на бързата рабо-
та на работницитѣ на пресата.

Днесъ въ присѣтствието на Le-
longue взехъ трѣби отъ 80 съ ти-
жестъ 57 кгр. т. е. минимумъ и ги
прѣтегляхъ. Дѣйствително намѣрихъ
че трѣбитѣ тѣжаха 56, 56⁵, 57,
57⁵ и т. н. когато на трѣбата
тяжестъ бѣше означена съ 57. Пра-

вих пробя с 2 кантара и тамъ намѣрихъ разлика. Но както и да е, това не е извинение. Колкото за общата тежестъ азъ съмъ сигуренъ, че тя — възъ отъ коалтаря е поголъма отъ означената въ списъка, защото много отъ тръбитѣ тѣжисти 61, 62 и 63 кгр. се виснаха съ 60 кгр. така че това ще влиае върху общата тежестъ. Тя самъ ще се убѣдишъ, ако прѣтеглишъ тръби отъ 80, които сж означени съ 60 кгр. Коалтаря за една тръба отъ 80 е 1/2 кгр. — Миналата седмица се почна изливането на тръбитѣ отъ 175. Изляха се около 60 парчета отъ които 40 отхвърлихъ като не добри, било по качество, било по тежестъ. Изливаха ги много леки, но сега почнаха вече да се приближаватъ до нормалната тежестъ. Изливатъ се дневно 25 парчета, а отъ 80 почнаха да изливатъ дневно 150—180 парчета. Моля те събщи ми точно кога изтича срока на доставката, та да зная ако стане нужда да обръщамъ вниманието на дирекцията, която впрочемъ е много акуратна. —

Прати ми сжщо и заповѣдта за Ноехст, защото стана нужда да ходя за втори и послѣденъ пътъ за да приема нужднитѣ останали части, за което вѣщо дирекцията ми вече събщи и ме помоли да ида да ги приема. Азъ обаче безъ една втора заповѣдъ отъ общината не мърдамъ отъ тукъ.

Твой И. х. Стояновъ

Варна, 27 януарий 1910 год.

Драги колега,

По въпроса за тежестта на тръбитѣ азъ говорихъ и на Вотию, който е писалъ въ фабриката.

Разликата се указва въ тръби прѣимуществено съ голѣми размѣри, които иматъ по малки тегла отъ минималнитѣ и за да бждатъ приемливи „Да“ имъ се надписватъ минималнитѣ тежести....

Колега ти Бончевъ.

Лиежъ, 16 февруарий 1910 год.

Драги Бончевъ,

Приехъ писмото ти отъ 27 януарий на, което съ настоящето отговарямъ. Въпроса за тежестта ме безспокои, привелъ че внимавамъ да се тегли вѣрно и много на често прѣтвлямамъ тръби теглени и испитани, но не още коалтаризирани разбира се. Нарѣкоу намирамъ раз. въ минушъ, повечето сж вѣрни. Не вѣрвамъ тукъ да има пѣкаква задкулисна работа, защото надзиравамъ и коалтаризацията, както и тѣзи, които пишатъ номеритѣ и тежеститѣ на тръбитѣ. Утешавамъ се съ това, че поне общата тежестъ излиза на равнио, което впрочемъ е главното. Много пъти съмъ дигалъ врявата, както прѣдъ Libero, така и прѣдъ Lelongue, че муфитѣ не сж добри коалтаризирани и се появява ржда щомъ като стоятъ нѣколко врѣме на дъжда. Азъ го отдавамъ на това, че тръбитѣ сж отъ къмъ страната на муфитѣ много горѣщи, като се поставятъ въ банята и за това коалтаря не държи; а причината на това е, че огъня гори и затопля най много двата краища, както знаешъ.

Твой х. Стояновъ

До пътъ за рапорта на надзирателя мч Герчо Беневъ.

Варна, 28 май 1911 год.

Съ почитъ,

Инженеръ: П. Бончевъ.

Безانونната започнаха.

Въ Провадийската околия коалицията управлява само чрѣзъ едната си ополовина — цанковиститѣ, които си иматъ свой окол. началникъ и си нареждатъ чиновници все свои хора, като не признаватъ никакъ съществуването на народняци, тѣй както, напиримѣръ, въ македония сѣрбитѣ не признаватъ

съществуването на други народности, освенъ сѣрбската.

Това управление на цанковиститѣ, като се е пачувствувало единъ видъ „хомогенно“, почнало е да произволични въ много по-голѣми размѣри отъ колкото се помни, че тѣкога сж произволначали народняцитѣ. Околийския имъ началникъ кръстова околията и навсѣкждѣ се бое въ гърдитѣ прѣдъ населението, че бога ми, той е и законъ и конституция и всичко. А кандидатитѣ имъ за народни прѣдставители, между които и единъ убогъ адвокатъ, ходятъ изъ околията ескортирани отъ трима младши и единъ старши стражари конни и, пази боже, да ерѣщнатъ нѣкждѣ кметъ, който да е „не нашъ“. Веднага разпореждатъ да се свика общ. съвѣтъ и въ тѣхно присѣтствие или да го блямпратъ или да си подадѣтъ оставките.

Ето нѣколко факти:

1) Въ с. Караджаотъ явилъ се единъ земеделѣчески агитаторъ, нѣкой си Даскаловъ отъ Бѣла-черва и искалъ човѣка да държи рѣчь. Кмета Щърбаковъ забранилъ на агитатора да прави събрание. Окол. Началникъ, който билъ тамъ, на запитването на земл. агитаторъ, защо не му се позволява да си прави събрание и, че гдѣ остава чл. 82 отъ конституцията, Окол. Началникъ му отговорилъ: „азъ забранявамъ да правишъ събрание, азъ съмъ и чл. 82 и конституция и всичко“. Агитатора, види се останалъ много сюрпризиранъ отъ това, което чулъ и видѣлъ, защото веднага отишълъ направо за София за да разправи лично тамъ, че Конституцията въ Провад. Околия се е обѣлка въ мундиръ и ходи на два крака.

2) Въ с. Султанларъ, сжщ. окол. на 20 тогъ явили се агитатори земеделѣчески и социалистически, между които и варненския адвокатъ Вл. Димитровъ, социалист. кандидатъ за народ. прѣдет. въ тая околия. Старшия стражаръ Д. Койчевъ, който билъ тамъ, заявилъ, че има заповѣдъ да не позволява да ставатъ събрания. Питали защо, на основание кой законъ и пр., но старшията отговарялъ, като свол началникъ — основанието съмъ азъ. Набралъ се около агитаторитѣ голѣмъ народъ, който билъ готовъ да се разправи съ полицията, но агитаторитѣ избѣгнали скандала, като поведи народа въ една частна ограда за да направятъ тамъ събрание. Но и тукъ агентитѣ на властѣта чрѣзъ ступанина на оградата се намѣсили. Тогана мнозина султанларски жители, възмутени отъ постѣпката на властѣта заявили, че тѣ прѣдлагатъ своитѣ собствени мѣста за събрание. И така събрание се състояло много по грамадно и много по вече ентузиазирано отъ колкото можало да бжде по рано. Слѣдъ това агитаторитѣ и кандидати за народ. прѣдставители подали телеграфически тѣжба до Прокурора още отъ най блиската гара.

3) Въ с. Кюпрюкойъ, сжщ. окол. прѣди 4—5 дена цанковиститѣ кандидати: Харбовъ, Русевъ, Тоневъ и др. пристигнали съ голѣмъ салтанатъ, съ голѣмъ ескортъ отъ конни стражари. Кмета тукъ не имъ харесалъ. Разпореждатъ по скоро да се свика съвѣта за да блямпратъ общ. кметъ. Съвѣтницитѣ почнали да се събиратъ, но като узнали за какво ги викатъ, единъ по единъ изчезнали. Напразно стражаритѣ тичали да ги залавятъ и връщатъ назадъ. Като неуспѣла мноията на тия обезумѣли хора, завърнали се, като не забравили да се закапятъ. Кмета още тогава се е оплаквалъ на Окр. Управителъ.

Оплаквания се спиятъ отъ всички страни до: Министръ, Прокуроръ и Окръженъ Управителъ. Като че настѣпватъ врѣмена, когато ще почнатъ хората да се оплакватъ направо до Царя, както ще е било

тѣкога.

Ето я осмѣствена мечтата на Данава — коалицията. Ето я консерваторщината и цанковичината, първобитни и неизмѣнни посетители на смутове и прѣврати въ България.

Провадия.

Хроника.

Дадени подъ сждъ злоупотреби- тѣли съ властъ.

Общинскитѣ съвѣтници сж дали тѣжба до прокурора при Варненския окр. сждъ — Парусиядисъ, противъ финансовитѣ инспектори Матеевъ и Богдеевъ, за гдѣто при послѣдната ревизия на общината сж вписали зломилшено въ ревизионния актъ пѣврни и лжливи обстоятелства и факти и сж злоупотребили съ службата си — чл. 355 и 431 отъ наказ. законъ. Писочили сж и на свидѣтели, прѣдъ които тѣзи инспектори сж заявили, че „нѣма нищо“, по тѣй биле принудени да пишатъ.

Прокуроритѣ Парусиядисъ не далъ ходъ на тази тѣжба по мотивъ, че не билъ приложенъ инкриминирания актъ, макаръ и да е извѣстно и на най посрѣствения юристъ, че по дѣла отъ общъ характеръ, власта е, която събира доказателства, а тѣжбата служи само, като законенъ поводъ за почване слѣствие.

Инкриминиранитѣ актъ, обаче, пристигналъ въ паркета, но прокурора Парусиядисъ вмѣсто да нареди слѣствие по въпросната тѣжба противъ фин. инспектори, сж една нечувана бързина написалъ обвинителенъ актъ противъ всичкитѣ общински съвѣтници. На 25 т. м., слѣдъ обѣдъ пристигна ревиз. актъ и на 26 с. м. сутринята, Парусиядисъ написалъ обвинителенъ актъ противъ 22 души съвѣтници, безъ да нареди слѣствие и въпрѣки наличността на една тѣжба, че този актъ съдържа невѣрни и лжливи факти. При това Парусиядисъ, сж едно писмо до сжда, иска въ най скоро врѣме сждѣтъ да поснови отстранението на съвѣтницитѣ, — цѣлъ кѣтъ който се стрѣми съ отчаяни срдѣства народняшко-цанковистката гутница около общината.

Наказателния законъ не е оставилъ безъ наказание и случаятъ, въ които се възбужда недобростѣство обвинение противъ немни хора и е прѣдвидилъ наказание — тъмненъ затворъ не по малко отъ 6 мѣсеца.

Общинскитѣ съвѣтници, както се учимъ, приготвяватъ тѣжба до прокурора на Русенския апел. сждъ, за възбуждане углавно прѣслѣждане противъ прокурора Парусиядисъ, по поводъ написания отъ него обвинителенъ актъ и възъ основа на чл. 435 отъ наказ. законъ, ще искатъ наказанието му, а така сжщо и мѣрка за неотклонението му, понеже прѣдполагатъ, че може да се изсели въ Гърция.

Сждѣтъ още не се е произнесалъ по исанието на прокурора Парусиядисъ за разтурението на съвѣта.

Памѣтникъ на демагогия.

На 24 т. м. Стоянъ Русевъ свикалъ събрание въ „Сесъ севмесъ“. На събраието имало само турци. „Пламения ораторъ“ увлеченъ въ своитѣ „епохални“, лжли, обещава да въздигне „дежамията“ „Сесъ севмесъ“ — памѣтникъ на демагогия. Родолюбиви българи, обаче възмутени отъ тая безподобна демагогия, слѣдъ събраието, сж нападнали бай Стояна и той едва можалъ да се спаси въ хамбара на близката фурца.

в. „Свѣтнавица“. Хората около тоя паскилъ напоследѣтъ сж изгубили и зрителнитѣ си способности.

Тѣ не виждатъ и като бѣсни песета се навърлятъ върху всѣкого, който би се изпрѣчилъ на пъти имъ. Тѣхната болна фантазия имъ рисува картини, които виждатъ когато спятъ. Една такава картина е печатана въ миналия брой на вѣстника имъ. „Кжневъ и Даскаловъ отишле въ IV участѣкъ да устройтъ събрание но биле изгонени“. Каква чудна гледка! Но за съжаление тя е само въ фантазията на тия нещастници.

Изчерпаха се обикновенитѣ лѣжи, трѣбватъ сега и дѣрти лѣжи.

Изъ едно село отъ Варненска околия ни пишатъ:

„Не бихъ се обадилъ отъ нашия затѣнтенъ край, защото асж и не умея да пиша, но защото зная, че ние, българитѣ, лесно и скоро забравяме миналото, рекохъ съ тия нѣколко реда да опомня миналото на народняцитѣ въ нашата околия, защото сега за врѣмето което преживяваме това е нужно. Защо ще кажете? Затуй, защото тия кожедери днесъ, за нещастие на България, сж властници и тѣкмятъ да се настаятъ за по дълго врѣме.

За народняци въ нашата околия едвали и дума може да става, защото азъ непознавамъ другадѣ да има такива освѣтъ въ 2—3 села и то не повече отъ по 3—4 души, които отдалечъ си личатъ, защото сж охранени добри, говорятъ все за честностъ и сж чорбаджийска надмѣнностъ.

Азъ мисля, че едвали има нужда да се описва какъвъ е и що е народняка, защото миналото изобило на народняцитѣ е камо и продажно. Достатъчно е да спомня миналото и настоящето само на тия, които азъ познавамъ. По видни народняци — само когато сж на власт излизатъ на лице и минаватъ за видни, — азъ познавамъ тримата братя Попови въ село Татаръ-махле. Тѣ бѣха послѣдни сиромаси и голи като пушка. Отъ послѣдни голтаци днесъ сж първитѣ богаташи и ступани на цѣли чифлици. Отъ кждѣ ще се запита всѣки, който не ги познава. Отговарямъ — затуй защото винаги сж били около властѣта, сж помощта на които торможяха населението, грабѣха отъ мери и гори, правеха имоти и днесъ сж богаташи. Едина отъ тѣхъ прѣзъ цѣлия стамболовски режимъ бѣше кметъ на тогавашната Дервенса община, а едновременно и окръженъ съвѣтникъ. По добъръ стамболовски азъ отъ него въ нашата околия азъ непознавамъ. Другия братъ по него врѣме бѣше междуселски куриеръ, който неможеше да си купи единъ краставъ конь и пренасяше пощата пешъ, а днесъ е притежателъ на два чифлика, сега сж умбрела въ ржка ходи и се удостои да го обяви сегашната коалиция за кандидатъ за Великото Нар. Събрание като народнякъ. За умствения му багажъ пѣма да говоря, защото сега е изъ околията по агитация и всѣки който ще има случай да го види и чуе ще си състави понятие. Третия не е влизалъ въ обществени работи, но около другитѣ двама и той можа да направи доста имотъ и днесъ е богаташъ. На каквото дължатъ тѣ състоянието си азъ казахъ. Но тукъ му е мѣстото да отбѣлжа, че тая народняшка тройка никога срѣщу хюкумата не е излизала, винаги е гледала да бжде около скютенетъ на властѣта, та да ѣе мирна главата. И тримата сж влизали и излизали по нѣколко пъти въ всички партии и сега, като дойде народняшката на властъ пакъ се върнаха тамъ. Кандидата за народенъ прѣдставителъ минаваше за дружбашъ, другия за демократъ, но като не му се даде възможностъ да заграби нѣщо, а напротивъ, Саргѣболското демократическо кметство го е дало подъ сждъ

за присвояване 10—15 декара мѣсто отъ селското пасбище, което е направилъ зеленчукова градина, споредъ която е отнелъ и водопоя на селския добитѣкъ — и той сега е народнякъ. Сжщия е завладѣлъ и една училищна нива отъ нѣколко декара, въ което го е улеснилъ братъ му, сегашния кандидатъ за народенъ прѣдставителъ, като билъ училищенъ настоятелъ.

Не стига дѣто отъ редъ години насамъ сж завладѣвали обществени мѣста отъ мерата и горитѣ и всѣка тѣхна нива отъ 2 декара, днесъ е 20 декара, но едина отъ тия братя е билъ толкова нахаленъ, че въ срдѣтъ селото е завладѣлъ сега наскоро отъ площада до неговия дворъ нѣколко декара мѣсто върху което застрои и ограда. Понеже сж богати и иматъ паре да харчатъ, разтакатъ селянитѣ и сждинищата и вършатъ каквото покатъ.

Народнякъ срѣщнешъ ли винаги за честностъ и моралъ ти говори, а пъкъ тѣ сж най-годѣмитѣ безчестници и кожедери, както споделили ги наричатъ дружинкаритѣ.

Да мина сега на другъ виденъ народнякъ, той е единъ единственъ въ с. Гюнь-догду, бившъ народняшки кметъ. Редѣтъ е на другъ народнякъ — както виждате на прѣсто се броятъ, — а той е втория народняшки кандидатъ Атанасъ Спасовски, отъ село Уручъ-гази, тоже бившъ народняшки кметъ и сж качества народняшки. Той е толкова популяренъ, че едвали нѣкой вънъ отъ неговото село, което е отъ 40—50 кмѣци, ще го познава.

За другитѣ двама епитропски кандидати нѣма да говоря мойта цѣлъ е, да напомнимъ миналото на народняцитѣ, което като се знае, лесно е да се разбере какви могатъ да бждатъ и другаритѣ имъ. Тѣ се помирисаха прѣзъ деветъ бапри и се събраха да спасяватъ отечеството.

Ето кои сж и какви сж народняцитѣ. Телко и горко на туй отечество, което ще чака блага отъ махзарджитѣ, крикаритѣ и гешевтаритѣ.

Драги избиратели!

Моментъ е важенъ. Сжкпете гласѣтъ си за отечественитѣ интереси. Нито единъ гласъ за народнитѣ потисници и гешевтари“.

Единъ селянинъ.

— Нашиятъ отличенъ приятелъ г. Рифаилъ Николовъ, подпрѣдседателъ на Каварненското Демократическо Бюро, сгодилъ се е за г-ца Тодорка Ив. Великова. Поздравляваме отличната годиенческа двойка и ѣ пожелаваме пълно щастие.

Политическо събрание.

Днесъ — недѣля, коалиранитѣ оппозиционни партии имаха публично събрание, което бѣше добръ посѣтено.

Говориха прѣдставителитѣ на четѣртѣхъ партии — г-да Кжневъ, Генковъ, Перелинговъ и Бѣкърджиевъ. Рѣчитѣ на ораторитѣ биваха посрѣщани и изпращани съ бурни акламации. Въ идущия брой ще се повърнемъ по подробно върху това събрание.

Варненския Общински съвѣтъ нѣма да се разтури.

Вѣстникътъ ни бѣше подъ печатъ, когато узнахме, че окръжн. сждъ снощи постановилъ, че нѣма основания за отстраняването на варненскитѣ общински съвѣтници.

Правосъдието изпълни своя дългъ, като не стана орѣдие за извършване на едно мерзко прѣстѣпление.

Пишатъ ни отъ с. Козлуджа, че властта се готви да тероризира избирателитъ за прѣдстоицѣтѣ избори. Нѣколко селени молили Лѣсничей и той имъ обѣщавъ да допусне за наша на сѣрии добитѣкъ едно старо сѣчище, тъй като поради сурната и тѣснотията на мѣстата, добитѣка нѣма що да пасе. Но по-неже отъ селото имало кандидатъ за нар. прѣдставителъ и оппозиционеръ, на когото по голѣмата частъ отъ селото щѣло да помага, намѣсили се мѣстнитѣ власти и осуетили изпълнението на доброто дѣло. Както се вижда — пише буквално дописникътъ ни — за хората на правителствения кандидатъ, Козлуджанецъ, воловетъ и биволитъ на Козлуджани ще трѣбва, или да гладуватъ, или да станатъ правителствени партизани.

Полицията си взема бѣлѣжни.

На 15 т. м. слѣдъ обѣдъ, въ салона XX вѣкъ имаме събрание на делегати отъ селскитѣ организации. Това събрание бѣше удостоено и съ присѣствието на прѣдставителъ на полицията. При откриването на събранието пристигна полицейски присѣтъ Шоповъ, който макаръ и да бѣше поканилъ да си изѣзди, като му се залви, че събранието не е публично, обаче остана до краи и когато се избираха кандидати за народни прѣдставители за селската околина, гънъ пристава издади книга и молилъ и си взе бѣлѣжка. Нахална полиция! Това ли е нейното назначение?

Чиновничеството при народняцитѣ

Пещера. (Народняци и цапковисти — изпудвачи на чинъ винческа съвѣсть). На 52. IV въ тукашното лѣстничейство бѣше свидѣтели на слѣдната отвратителна картина: при лѣсничей г. Лазаровъ влиза непознатъ господинъ разкошно облеченъ, съ сламена шапка — панамъ. Запитанъ: какъ се казвате и какво обичате? — той отговори: „азъ съмъ Пѣйо Ив. Бѣвчаровъ, роднина на окр. управителъ въ Пловдивъ, назначенъ съмъ за горски старши стражаръ въ Брадиговския участѣкъ отъ г. Вълчевъ — районния окр. горски инспекторъ, съ заповѣдъ № 219. Заповѣдъта е пратена тука“. Лѣсничейтъ г. Лазаровъ остана въ недоумѣние и добави: какъ така сте назначени — цали нае назначаваме стражаръта си, а окр. и рѣ само утвърждава? „Роднината, кишна и нахално заяви: „това е друга работа. Сега прѣдайте ми участѣка или... или и вие нѣма да се видите тука?...“ За цѣлата тая история свидѣтелствуватъ присѣтствувачитѣ тамъ: Тоско Кавлаковъ и Василъ Клименовъ (помощ. кметъ) отъ с. Батакъ и Бл. К. Туневъ (тукашенъ градски кметъ). Важното тука е и това, че г. Пѣйо Ив. Бѣвчаровъ — роднината“ се взема отъ улицата и се патрапва за старши, а дългогодишния такъвъ П. Матанковъ се понижава на стражаръ.

Отъ мртви народняци и отъ „роднини“ цапковисти повече не може да се очаква.

ПЕТРЪ П. ОВЧАРОВЪ & С-не. ВАРНА — ДОБРИЧЪ. ЭКСПЕДИЦИЯ И КОМИСИОНА.

Обмиване стоки прѣдъ Варненската митница, експедиране такава по всички желѣзно-пътни станции въ Царството, специално въ пѣлни вагони, за Добричъ, Провадия, Разградъ, Ески-Джумалъ, и Попово, а тъй също и по море за всички Бѣлг. пристанища и странство.

Складъ на мѣстни камани за постройки като: стапала, подпрозорчни бордюри, цонѣлъ и др. отъ най-хубаво качество.

ЦѢНИ УМѢРЕНИ.

Съ почитание: П. П. Овчаровъ & С-не

Варненско Град. Общин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 9486

гр. Варна, 24 май 1911 година.

Обявява се, че на 3 юний т. г. въ помѣщенieto на Общинското Управление ще се произведе на ново търгъ съ тайна конкуренция за палане и подържане лампитѣ „Аладинъ“ за врѣме отъ сключване договора до 31 декемврий и. година.

Офертитѣ ще се приематъ отъ 3 до 4 ч. сл. обѣдъ. Приблизителна стойностъ на прѣдприятието 13,500 лева. Залогъ 675 лева.

п. Кметъ: К. ЕВСТАТИЕВЪ
Секретаръ: М. ПЕТКОВЪ.

Варненско Град. Общин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 9311

гр. Варна, 23 Май 1911 година.

Обявява се, че на 8 юний въ 9 часа сутринята въ помѣщенieto на общинското управление ще се произведѣтъ слѣднитѣ търгъ съ явна конкуренция:

а) Отдаването подъ наемъ за врѣме отъ сключване договора до 31 Декемврий 1913 годъ:

1. Бюфета при скотобойната;
2. Дюгени № 1 отъ старитѣ зеленчукови и № 22 отъ новитѣ — на пазарния площадъ.
Залогъ 5% отъ първоначалната цѣна, която ще се опрѣдѣли въ врѣме на търга.

б) Отдаване на прѣдприемачъ доставката на около 30000 к. гр. сѣно за общинскитѣ коне.
Приблизителна стойностъ 3000 лева.
Залогъ 5%.

п. Кметъ: К. ЕВСТАТИЕВЪ

Секретаръ: М. ПЕТКОВЪ.

САМО ПРИ

Иванъ Шишковъ & Матей Недковъ

е прѣдставителството на

НАЙ-ЗДРАВИ И ЕФТЕНИ

О Б У Щ А

Машинно производство на най-ренолираната

— общарска фабрика —
„ЯНТРА“.

СЪ СПЕЦИАЛЕНЪ МАГАЗИНЪ

Въ гр. Варна, ул. „Царъ Борисъ“.

Обявление.

Долоподписанитѣ, съобщаваме на интересующитѣ се, че откупилиме Държавната гора при мѣстността „Рогачево“, до селото Чукурово (Текенска община) въ която се намиратъ необходимитѣ принадлежности за единъ земледѣлецъ като: мертеци, колове, пѣрти, дърва и др.

За улѣснение на купувача било каквото и да е, билетитѣ ще се издаватъ на самата гора.

Цѣнитѣ много намалени.

Материалъ насѣченъ и не насѣченъ.

Балчикъ, Декемврий 1910 г.

Съ почитание:

1—50—3 Ж. Атанасовъ, П. Гецовъ и Райчо Петровъ.

Първа Българска Модерна Фабрика

ТАХЖЕНА-ХАЛВА, ЛОКУМЪ И ДР.

А. Г. Кацулисъ — Варна.

ФАБРИКАТА ПРОИЗВЪЖДА:

ХАЛВА въ обли тенекийни кутии по 8. 6. 4. 2. 1. $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{4}$ кгр.
ЛОКУМЪ фжестжкли въ кутии по 5. 1. $\frac{1}{2}$. $\frac{1}{5}$. и $\frac{1}{15}$ „
„ кристалъ триколоренъ въ кутии по 1. $\frac{1}{2}$. и $\frac{1}{5}$ „
„ парски „ „ по 1 — $\frac{1}{2}$ кгр.
НЕБЕТЪ-ШЕКЕРЪ (КАНДИО) въ каси по 25 килограма.
ЛЕВЛЕВИ-ШЕКЕРЪ „ „ по 35 „

ПРОДАЖБА НА ЕДРО.

5—11—5 ДОБРОКАЧЕСТВЕННОСТЪ ГАРАНТИРАНА.

Интересно за любители
— телитъ на ловѣтъ!

Продава се ловджийска
пушка испанска система 16
калибъръ.

— ЦѢНА ИЗНОСНА. —

Споразумение въ печатницата
на Д. Тодоровъ — Варна.

ПОДЪ ПЕЧАТЪ Е
ВЕЧЕРИНКИ и УТРА

ин. IV отъ

Ив. Ст. Андрейчинъ

ЦѢНА 3 ЛВ.

издава книжарницата на

К. Евстатиювъ — Варна.

1—45—5

НАРОДНА СИЛА

— Органъ на Варненския Окрѣженъ Демократически Комитетъ —

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

Годишенъ абонаментъ 5 лв.

За обявл. се плаща: за гарм. редъ на I стр. 1 лв.

За гармонденъ редъ: IV стр. 0.80 лева

На II и III стр. по споразумение.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Администраторъ: Н. Нейковъ.

Рѣкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.